

NADMOC (1) *vb pf*

a *jasne*.

[*fut 3 sg nadmoże.*] ◊ *praet 3 pl m pers nadmogli.*

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Uszczuplić, zmniejszyć (o majątku):

Zwrot: »sobie nadmoc«: [po zniszczeniu krajów] ludzie sobie nadmogli, wyciągnęli się wielkimi kosztami ActReg 134.

2. [Pozbawić sił (o chorobie):

Fraza: »choroba ciała nadmoże«: Albo kiedy długa chorobá/ ciáła nádmoże/ á ono ípracowane tym íye odżywić musi/ náco by áni pátrzać było powinno. OczkoPrzymiot 401.]

Formacje współrdzenne cf MOC.

KCh